

II TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine 1Sa3 ,3b-10.19)

Lugemine esimesest Saamueli raamatust

Noor Saamuel teenis Issandat preester Eeli juhtimise all. Neil päevil oli Issanda ilmutus haruldane, ja ka nägemused ei olnud sagedased.

Kord ühel päevaloojangul, kui Jumala lamp polnud veel kustunud, magas Eeli oma asemel; tema silmad olid tuhmunud ega näinud enam. Ka Saamuel magas Issanda telgis, kus oli Jumala laegas. Ja Issand hüüdis Saamueli ja Saamuel vastas: "Siin ma olen!" Ta jooksis Eeli juurde ning ütles: "Siin ma olen, sest sa ju hüüdsid mind!" Kuid Eeli vastas: "Mina pole sind hüüdnud, mine tagasi ja heida magama." Ja Saamuel läks ning heitis magama. Kuid Issand hüüdis Saamueli teist korda:

"Saamuel!" Ja ta tõusis ja läks Eeli juurde ning ütles: "Siin ma olen, sest Sa ju hüüdsid mind!" Eeli aga vastas: "Mina pole sind hüüdnud, mu poeg, mine tagasi ja heida magama." Saamuel ei tundnud veel Issandat, sest Issanda sõna polnud talle veel kunagi ilmutatud.

Ja Issand hüüdis Saamueli kolmandatki korda, nii et see tõusis ja läks Eeli juurde ning ütles: "Siin ma olen, sest sa ju hüüdsid mind!" Alles siis mõistis Eeli, et poissi oli hüüdnud Issand, ja ta kostis Saamuelile: "Mine magama, ja kui sind veel peaks hüütama, siis vasta: "Räägi, Issand, sest sinu sulane kuulab!"” Ning Saamuel läks tagasi oma asemele ja uinus. Siis Issand tuli ja hüüdis teda jälle: "Saamuel, Saamuel!" ja Saamuel vastas: "Räägi, sest sinu sulane kuulab!" Ja Saamuel kasvas, ja Issand oli temaga ega lasknud ühelgi tema sõnal tühja minna.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps40 ,2.4ab; 7-8; 9-10)

R: Vaata, ma tulen täitma Sinu tahtmist.

Pikisilmi ma ootasin Issandat,
ja ta tuli mulle appi ning võttis mind kuulda.

Tema seadis minu suhu uue laulu,
kiituselaulu meie Jumalale.

R:

Tapa- ja roaohvrid ei meeldi sulle,
põletus- ja patuohvrit sa ei nõua,
kuid sa oled avanud mu kõrvad kuulma,
sellepärast ma ütlen: vaata, ma tulen.

R:

Rullraamatus on minust kirjutatud,
Sinu tahtmist täita, mu Jumal, on minu rõõm
ja sinu seadus on mu südames.
Ma kuulutasin sinu õiglusest suure koguduse ees,
vaata, ma ei sule oma huuli.

R:

(Teine lugemine 1Ko6 ,13c-15a)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Vennad, ihu ei ole kõlvatuse jaoks, vaid Issanda jaoks, ja Issand ihu jaoks. Jumal on Issanda üles äratanud, ning oma väega äratab ta üles ka meid. Vennad, kas te siis ei tea, et teie ihud on Kristuse liikmed.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi)

Halleluuja. Me oleme leidnud Messia, Issanda salvitu.

Arm ja tõde on tulnud tema läbi. Halleluuja.

(Evangeelium Jh1 ,35-42)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Sel ajal, kui Johannes koos oma kahe õpilasega oli Jordani jõe ääres ristimas, nägi ta Jeesust enda juurde tulemas, ja ta ütles: “Vaata, see on Jumala Tall.” Mõlemad jüngrid kuulsid seda, mis ta ütles, ja läksid Jeesuse järel. Jeesus aga pöördus ümber, ja nähes, et nad tema järel käivad, küsis neilt: “Mida te otsite?” Ja nad vastasid Talle: “Rabbi (see tähendab 'õpetaja'), kus Sa elad?” Ja ta ütles neile: “Tulge ja vaadake.” Ja nad läksid ja nägid, kus ta elas, ning jäid selleks päevaks tema juurde. Üks neist kahest, kes Johannese sõnu kuulsid ja läksid Jeesuse järel, oli Andreas, Siimon Peetruse vend. Ta otsis kõigepealt üles oma venna ja ütles talle: “Me oleme leidnud Messia, see tähendab Kristuse.” Siis viis ta oma venna Jeesuse juurde. Aga Jeesus vaatas talle otsa ja sõnas: “Sina oled Siimon Joonas poeg, sind peab hüütama Keefaseks, see tähendab Peetruseks.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Tere hommikust, armsad õed ja vennad! Mul on hea meel teile täna jälle oma mõtteid avaldada, sest ma kujutan ette, et kõik mu lugejad on kindlasti toredad ja head inimesed.

Ma ei tea muidugi, kas teil on samasugune rõõm minu ridu lugeda, sest kui ma olen teile varasemastki tuttav, siis teate teie minu mõttemaailmast rohkem kui mina teie omast. Pealegi ei oska mina kahjuks väljendada kohtumisrõõmu sama sujuvalt kui mõned mu ametivennad. Inglise keeles on selle jaoks olemas oskussõna "small talk", tõlkes – kerge, pinnapealne vestlus, mille puhul pole tähtis see, mida öeldakse, vaid kuidas öeldakse. See väljend ei kõla eriti hästi, kuid samas, kui keegi meid märkab, tervitab ja kiidab – põhjendatult või mitte – siis parandab see ikka tuju.

Kahjuks aga siis, kui Jumal preestrid lõi ja neile small talk'i võimed jagas, magasin mina vist sisse ja jõudsin kohale viimaste hulgas. Nii raputati mulle koti põhjast pihutäis mustavõitu huumorimeelt ja viimased terakesed väikest ironiat, ning sellega olen ma pidanud siis leppima.

Aga võibolla ei ole mina ainuke, kellele pole Jumal lahkelt kõiki häid vaimuandeid jaganud. Siis saamegi üheskoos patutunnistust lugeda...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kui variserid pöördusid Jeesuse poole küsimusega "Kes sa oled?", siis kõlanuks vastus "Mina olen Jumal..." neile ilmselt tõelise šokina. Kindlasti oleks see meilegi tänapäeval väga ootamatu, ja küllap siis küsiksime vastu, et kas sa arstiga oled sel teemal juba vestelnud ja mida tema arvas? Sest kui Jeesus seisaks praegu siin meie keskel, siis vaevalt suudaksid tema sõnad üksi meid veenda. Nii on mõistetav, et Johannese jüngrid, kes otsivad Jeesusega kontakti, lähenevad talle hoopis teise küsimusega, mis ei kõlaks ei nõudmise ega proovilepanekuna: "Õpetaja, kus sa elad?"

Kirjatundjad ja variserid olid seevastu küsinud just selle taktitu küsimuse nii Johanneselt kui Jeesuselt: kes sa oled? kas sa oled messias või ei ole? Tähelepanuväärne on seegi, mida küsitud vastasid. Johannes võrdles end hüüdja häälega kõrbes. Jeesus nimetas end Inimesepojaks. Johannese jaoks oli Jeesus Jumala Tall. Juba ainuüksi keelekasutus viitab sellele, et alanud oli uus ajajärk, milles Vana Testamendi ettekuulutused hakkasid täide minema.

Johannese jüngrid ei küsinud niisiis “Kes sa oled?” vaid “Kus sa elad?” Kreekakeelne sõna “meno” tähendab mitte ainult kohta, vaid ka viisi, kuidas seal viibitakse. Ja kui juba küsimuse haare on nii lai, siis kõlab aus vastus tõepoolest – tulge ja vaadake! See on ju suur vahe, kas on kuulnud kuulujutte või nähtud oma silmaga.

Aga kus elame meie, armsad õed ja vennad? Kus elab igäiks meist? Kas tõesti seal, kus praegu? Või elab nii mõnigi suurlinna siirdunu ikka veel osaliselt oma kodukülas, kus möödus õnnelik lapselõlv? Nii mõnedki inimesed on veetnud huvitavaid ja ilusaid aastaid välismaal, kuhu on jäänud osa nende südamest, kust leitud sõpraderingiga suheldakse tänini. Igäiks kannab oma elulugu endaga kaasas – mälestusi oma perekonnast, lapseõlve ja nooruse autoriteetidest, õpetajatest, vaimulikest ja mentoritest. See kõik on jätnud meie hinge oma jäljed ning kujundanud meie tõekspidamisi, seda, mida me peame õigeks ja mida valeks. Sellepärast ei suuda ka ükski vaimulik kõigile ühevõrra meeldida, sest ka tema on inimene oma personaalse elulooga.

Ja ometi, me võime küll ise elada kus iganes ning olla mitmel viisil ühenduses veel mõne teise paigaga, kuid kirikusse me tuleme ikka selleks, et küsida: “Issand, kus elad Sina?” Sest kas pole see kõige tähtsam, et meie elulugu saaks liituda Tema lunastuslooga. See aitab meil mõista, mis meid meie Jumalast veel lahutab, ja saada tema inimeseks sündinud poja sarnaseks. Aamen.